

EDUKACJA HUMANITARNA

Opis diagnozy:

W wyniku przeprowadzonej w 2000 roku ankiety, dotyczącej oczekiwań wizytatorów w zakresie pomocy psychologiczno – pedagogicznej określono najistotniejsze zgłaszane potrzeby szkoleń:

- Problemy wychowawcze w szkołach,
- Współpraca w społecznościach lokalnych,
- Konstruowanie programów naprawczych,

Kolejnym etapem diagnozy były badania dotyczące potrzeb edukacyjnych zgłaszanych przez nauczycieli:

- Umiejętności psychologiczne,
- Komunikacja interpersonalna w grupie,
- Przeciwdziałanie agresji i przemocy,
- Kształtowanie postaw otwartości na innych,

Opierając się na „Prognozie rozwoju edukacji w Polsce do roku 2020” Cz. Kupisiewicza, Cz. Banacha:

- Zmiany w edukacji powinny uwzględniać: intensyfikację kontaktów międzynarodowych, większe zainteresowanie życiem duchowym, tolerancją wobec różnorodnych postaw i przekonań – z czego dla planowania doskonalenia w placówce wynika zdanie: **uczenie poszanowania tradycyjnych wartości oraz tolerancji wobec odmienności, budzenie wrażliwości humanitarnej.**

Program EDUKACJA HUMANITARNA powstał w odpowiedzi na zgłaszane w diagnozie potrzeby edukacyjne – jako organizowanie różnorodnych form szkoleń oraz współpracy i wymiany doświadczeń nauczycieli poszczególnych typów i rodzajów szkół i placówek.

MISJA:

Wspieranie rozwoju społeczeństwa otwartego na innych,

CEL STRATEGICZNY:

Realizowanie przez szkoły zadań, które wynikają z potrzeby kształcenia uczniów ku tolerancji i współistnieniu w społeczeństwie wielokulturowym.

CELE SZCZEGÓŁOWE PROJEKTU:

- Budowanie społeczeństwa otwartego, wolnego od nietolerancji, ksenofobii, rasizmu i uprzedzeń, które wypływają z braku wiedzy,

- Wspieranie działań nauczycieli w zapoznawaniu się i uzyskiwaniu nowych możliwości wprowadzania edukacji humanitarnej do szkół jako jednego ze sposobów wychowywania dzieci i młodzieży,
- Podnoszenie poziomu jakości pracy szkół i placówek poprzez umożliwienie beneficjentom rozwijania wiedzy i umiejętności w obszarze edukacji humanitarnej.
- Wypracowanie materiałów edukacyjnych,

Cele bezpośrednie:

- wspieranie działań doradców metodycznych, nauczycieli wszystkich typów szkół i placówek oświatowych w obszarze edukacji humanitarnej
- wymiana doświadczeń

Beneficjenci:

Doradcy metodyczni, wizytatorzy, liderzy, dyrektorzy, nauczyciele, wychowawcy poszczególnych typów i rodzajów szkół i placówek

Formy realizacji zadania:

1. **Seminaria wprowadzające – dla dyrektorów szkół i placówek – rola i znaczenia edukacji humanitarnej w programie wychowawczym,**
2. **Grupy edukacyjne dla nauczycieli - wychowawców promujących edukację humanitarną w szkołach i placówkach,**
3. **Rady pedagogiczne – szkolenia,**
4. **Konsultacje indywidualne,**
5. **Konferencje wojewódzkie,**
6. **Materiały edukacyjne,**

Podmioty współpracujące w realizacji zadania:

Urząd Marszałkowski, Kuratorium Oświaty,
 Polska Akcja Humanitarna, UNHCR, Helsińska Fundacja Praw Człowieka, Centrum Wolontariatu,
 Uniwersytet Śląski, Katolicki Uniwersytet Lubelski,
 RODN WOM w Katowicach, Bielsku Białej i Częstochowie,
 Stowarzyszenia pracujące na rzecz osób niepełnosprawnych,
 Stowarzyszenia pracujące na rzecz osób uzależnionych,
 Stowarzyszenia pracujące na rzecz osób w inny sposób objętych marginalizacją,

Związek zadania z priorytetami „Strategii Rozwoju Województwa Śląskiego:

Priorytet A – przedsięwzięcie AP7.

Literatura:

1. H. Hamer, „Demon nitolerancji”,
2. Marek A. Nowicki „ Wokół Konwencji Europejskiej” Warszawa 1992,
3. Międzynarodowe prawo konfliktów zbrojnych – zbiór dokumentów, Warszawa 1991,
4. Europejska Karta Społeczna,
5. Marek Nowicki, „Międzynarodowa ochrona praw mniejszości narodowych i etnicznych” Warszawa 1992,
6. Pakiet edukacyjny” Każdy inny, wszyscy równi” Warszawa 2003,
7. „Uchodźcy świata” UNHCR 2000,
8. „Humanitaryzm” PAH 2001,
9. „Zrozumieć innych” CODN Warszawa 2001,
10. „Polis” pismo o sztuce życia publicznego nr 33/34 2000,
11. „Prawa człowieka – dokumenty międzynarodowe” Toruń 1993
12. „Dialog – Pheniben” Pismo Stowarzyszenia Romów w Polsce